

Birgitta Plensdotter

TROLLNATT I GAMMELSKOGEN

TROLLNATT I GAMMELSKOGEN

Birgitta Stensdotter

www.ebesforlag
1:a upplagan, 1:a tryckningen

Trollnatt i Gammelskogen
Birgitta Stensdotter
Illustrationer © Birgitta Stensdotter
Utgiven av Ebes förlag, Lundsbrunn (2022)
Tryckt av DH Printing House, Lettland
ISBN: 978-91-89263-50-5

1.

Det var midvintersolståndets natt. Den natt som är den allra längsta och mörkaste på hela året. Men det var också fullmåne. Och det är mycket ovanligt att detta händer samtidigt. Det kan gå flera, flera år i mellan. Men när det händer kan man få vara med om underliga saker. Särskilt om man bor alldeles intill en gammal urskog.

Titti sov djupt. Det var gnistrande kallt utanför hennes fönster. Tusentals och åter tusentals stjärnor tindrade på himlen. Och ovanför Gammelskogens trädtoppar lyste fullmånen stor och rund. Det var alldeles tyst. Det enda som hördes då och då var ett knäppande ljud från frusna grenar. Skogen sov djupt och drömde i det stilla månskenet.

Men precis när månens strålar hade letat sig in i Tittis sovrumsfönster vaknade hon av ett ljud. Vad var det?

Det lät som om någon tassa runt på golvet nedanför hennes säng.

Kunde det vara en mus?

Försiktigt kikade hon ned över sängkanten.

Oj, då ...! Drömmer jag? tänkte hon och gnuggade sig i ögonen. Nej, hon drömde inte.

På golvet såg hon nämligen en liten, liten tomte med en lykta i handen. Han hade långt vitt skägg, röd luva, röd jacka och grå byxor. Och han var inte större än hennes gosenalle, Nalle-Tuff. Tomten lyfte upp sin lilla lykta och lyste på hennes ansikte.

”Hej, Titti!” sa han.

”Hej ... vem är du?” sa hon förvånat.

”Jag är husets tomte”, sa han.

”Jaså ...? Men varför har jag inte sett dig här förut?”

”Därför att jag är osynlig för er människor. Men just denna natt är allt magiskt. Då kan vissa människor se mig. Och du är en av dem”, sa tomten.

Han lyfte lyktan högre upp och såg hemlighetsfull ut.

”I natt ska vi ha en stor fest i Gammelskogen”, fortsatte han. ”Då samlas allt skogsfolket för att fira vintersolståndet. Det gör vi varje år. Också vid sommarsolståndet. Men den här gången vill jag att du ska vara med.”

”Ska jag? Varför? Och ... och skogsfolket, vad är de för några?” undrade Titti.

”Trollen, älvorna, vättarna och alla de andra som bor i skogen, så klart”, sa tomten.

Han lade sin lilla hand på en av henne fingrar och fortsatte:

”Din mamma och pappa har alltid varit rädda om Gammelskogen. Och det har också dina förfäder varit, ja, alla som har ägt skogen och den här gården. Och det är jag och Skogsfolket mycket glada för.”

”Ja”, sa Titti. ”Pappa tycker mycket om skogen. Han har sagt att han aldrig tänker kalhugga den.”

Tomten nickade och log.

”Just det! Därför vill jag bjuda in dig till den här festen. Och nu måste vi ge oss i väg. Men först skall jag blåsa på dig så att du blir liten. Annars kommer du inte in genom dörren ovanför klädsåpet.”

”Ska jag bli liten? Och dörren ...? Det finns väl ingen dörr där uppe”, sa Titti.

Vill du läsa hela?

Boken finns där böcker vanligtvis finns. Om din bokhandel eller bibliotek inte har den hemma kan du be dem ta hem den.

Den går även att beställa direkt från Ebes förlagsbutik.

Det var midvintersolståndets natt. Den natt som är den allra längsta och mörkaste på hela året. Men det var också fullmåne. Och det är mycket ovanligt att detta händer samtidigt. Det kan gå flera, flera år i mellan. Men när det händer kan man få vara med om underliga saker. Särskilt om man bor alldeles intill en gammal ur-skog.

Mitt i natten vaknade Titti av ett underligt ljud nedanför sin säng. Vad kunde det vara? Kunde det vara en liten mus? Titti trodde inte sina ögon när hon såg vad det var som tassade på golvet och detta blir inledningen till en sagolik och spännande natt i Gammelskogen. Följ med Titti in i den djupa skogen där du får träffa på varelser som du trodde bara fanns i sagans värld.

Birgitta Stensdotter vill med sin bok ge barn och även vuxna en förtätad julstämning. Temat är också att få barn och vuxna att vara medvetna om hotet vad gäller våra sista urskogar. Snart finns det inga sådana kvar i vårt långa och vackra land.